

στων ἄλλοτε δασῶν καλυπτόντων τὰς ὄρεινὰς ἐκεῖνας κλιτῶν.

Οἱ περιηγηταὶ εὗρον τὰς χώρας δι' ὧν διήρχοντο πολυανθῶς
 πους καὶ εὐφόρους, μολονότι δὲ μικρὸν μόνον ὑπῆρχε μέρος καλ
 λιστὴν, αἱ ἐλαίαι, τὰ κάρυα καὶ ἡ Ἰνδικὴ συκὴ ἐφύοντο π
 λυτελῶς παράγοντα ἀκαταλόγιστον ποσὸν τροφῆς· ἀλλ' ἡ κα
 συνθήεια τοῦ πυρπολεῖν τοὺς θάμνους καὶ τὰ χαμόδενδρα, ὅπου
 προμηθευθῶσι χλόην διὰ τὰ πρόβατα καὶ τὰς αἴγας, καταστρέφ
 τὴν παραγωγὴν ὠφελίμου ξυλείας. Ἡ Καλλιτρίς, ἥτις ὑπὸ τ
 ὄνομα λεμονόξυλον, ἐτιμᾶτο τὰ μέγιστα ἐπὶ τῶν ἡμερῶν
 τῆς αὐτοκρατορικῆς Ρώμης, ραδίως ἠδύνατο καὶ σήμερον
 ὑπερτιμηθῆ, διότι ἡ καλλονὴ τοῦ ξύλου θὰ ἔκαμνε αὐτὸ δεκ
 εἰς πᾶσαν ἀγορὰν, ἐὰν τὰ ὑπάρχοντα εἰσέτι μικρὰ δένδρα
 κατεκόπτοντο. Πρὸς τὸ παρὸν, τὸ προῖον τούτων εἶναι τὸ
 σανδαράκης κόμμιον, μικρὰ ποσότης τοῦ ὁποῦ στέλλεται
 τὴν Εὐρώπην. Ἡ ἄρχευθος, ἥτοι κέδρος φοινικικὴ, ἔχει ἰατρικ
 ιδιότητας ἐξάγουσιν εἰδὸς τι πίσης θεραπευοῦσης τὰς πληγ
 τῶν τε ἀνθρώπων καὶ κτηνῶν. Πᾶσα αὐτῶν προσπάθεια ὅπου
 ἀνακαλύψωσι τὸ φυτὸν τὸ παράγον τὸ ἀμμωνιακὸν κόμμιον
 Μαρόκκου ἀπέβη ματαία. Οἱ Μαυριτανοὶ ὀνομάζουσιν αὐτὸ Κ
 λέχ, λέγουσι δὲ ὅτι ἀπαντᾶται εἰς τινὰ ἀπόστασιν πρὸς βορρ
 τῆς πόλεως τοῦ Μαρόκκου. Τὸ δένδρον τοῦ ἀραβικοῦ κομμ
 φύεται ἰδίως περὶ τοῦ Λεμενέτ, καλεῖται δὲ Ἄλκ Τλαβ,
 Ἀκαχία Κομμιφόρος· ἀτυχῶς ὅμως, καθ' ὃν χρόνον οἱ περιηγη
 ἐπισκέπτοντο τὴν χώραν, οὔτε τὸ ἄνθος οὔτε ὁ καρπὸς
 ὑπῆρχε, διότι ὁ καιρὸς εἶχε περῆλοι.

Ἀναμφιβόλως τὸ σπουδαιότερον φυτικὸν προῖον τοῦ Μαρόκκου
 εἶναι τὸ πριέργον δένδρον, τὸ Ἀργάνιον Σιδηρόξυλον,
 Λέων ὁ Ἀφρικανὸς μετέφερε πρῶτος ἐν Εὐρώπῃ καὶ τιμᾶτο
 διὰ τὸ ἔλαϊον αὐτοῦ ὡς ἐπίσης καὶ τὰς λεπτάς, διαφυάδας τοῦ ἔλαι
 καὶ τὴν μοναδικὴν σκληρότητα· ἐν ᾧ τὰ λέπυρα καὶ οἱ ἄλλοι
 προμηθεύουσιν ἀξιόλογον τροφήν εἰς τὰς καμήλους, τὰς αἰγ
 τὰ πρόβατα καὶ τὰς βοῦς, οἱ ἰθαγενεῖς ἀπερχόμενοι εἰς τ
 δίστη ὅπως συλλέξωσι τὰ τῆς Ἀργανίας κάρυα φέρουσι μεθ' ἑα